

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobce: **M. H.**
bytem M., N. K.
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Čermákem Ph. D., LL.M.
sídlem Elišky Peškové 735/15, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6

za účasti osoby zúčastněné na řízení: **L. N.**
bytem R., L.
zastoupený Ing. Vilémem Daňkem, Ph. D., LL. M.,
patentovým zástupcem
sídlem Vinohradská 17, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 25. 4. 2016,
č. j. CZ/EP2197301/D15034950/2015/ÚPV, sp. zn. CZ/EP2197301,

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 25. 4. 2016, č. j. CZ/EP2197301/D15034950/2015/ÚPV, sp. zn. CZ/EP2197301, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 15 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce JUDr. Karla Čermáka, Ph.D., LL.M., advokáta.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 27. 6. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“) ze dne 25. 4. 2016, č. j. CZ/EP 2197301/D15034950/2015/ÚPV (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl zamítnut rozklad žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „správní orgán prvního stupně“ nebo „Úřad“), ze dne 20. 3. 2015, č. j. CZ/EP 2197301/D070099/2011/ÚPV (dále též „prvostupňové rozhodnutí“) o určení, že předmět určení „Nosná provlékací křížová vazba umístěná na nosiči, kterým je vojenská vesta“ podle připojeného popisu (dále jen „předmět určení“), spadá podle ustanovení § 67 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vynálezech“) do rozsahu evropského patentu CZ/EP 2197301.
2. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 26. 4. 2016.

II. Obsah správního spisu a napadené rozhodnutí

3. V žádosti ze dne 15. 11. 2011, která byla doručena Úřadu dne 22. 11. 2011 (dále jen „žádost“), požádal RNDr. Š. N. o určení, zda předmět určení „Nosná provlékací křížová vazba umístěná na nosiči, kterým je vojenská vesta“ podle připojeného popisu a vyobrazení, spadá do rozsahu evropského patentu CZ/EP 2197301 o názvu „Nosná provlékací křížová vazba“ (dále jen „evropský patent“), jehož spolumajiteli jsou žadatel o určení RNDr. Š. N. (dále jen „žadatel“), RNDr. J. P. a osoba zúčastněná na řízení L. N.
4. V žádosti žadatel konstatoval, že určované řešení: Nosná provlékací křížová vazba umístěná na nosiči, kterým je vojenská vesta, byla vystavena na Mezinárodní výstavě vojenské techniky IDET 2009 v Brně ve dnech 5. až 7. května 2009, což doložil 6 fotografiemi, které byly na této výstavě pořízeny.
5. Žadatel dále v žádosti uvedl porovnání znaků předmětu určení s patentovým nárokem evropského patentu CZ/EP 2197301 a na samostatném listě předložil popis předmětu určení: Na nosiči, kterým je vojenská vesta, je připevněno několik řad pásů (2) podélných a několik řad pásů (3) příčných. Oba druhy pásů jsou vůči sobě uloženy kolmo a jsou v místech překrytí pásů (2, 3), připevněny k nosiči (1) spojovacím stehem (6) tak, že mezi spojovacími stehy (6) vznikají na pásu (3) příčném v místě překrytí obou pásů (2, 3) ale i v místě nepřekrytí pásů (3) příčného, propojovací tunýlky (7), průchodné v ose rovnoběžné s podélnou osou spojovacích stehů (6). Tyto propojovací tunýlky (7) mají stejnou šíři jako propojovací tunýlky (7) vzniklé na pásu (2) podélném, jejichž osa průchodnosti je však o 90° potočena. Mezera mezi pásy (2) podélnými i pásy (3) příčnými má shodnou šířku jako je šířka propojovacích tunýlků (7).
6. Dopisem Úřadu ze dne 27. 4. 2012 byla žádost spolu s popisem a vyobrazením předmětu určení předložena žalobci k vyjádření.
7. Ve vyjádření ze dne 14. 6. 2012 žalobce upozornil, že předmět určení musí být jasně a přesně specifikován, což v případě žádosti není splněno. Na připojeném vyobrazení zobrazený předmět určení neodpovídá dle názoru žalobce popisu předmětu určení. Z vyobrazení dále není zcela jasně patrné, zdali spojovací steh (6) připevňující pásy (2, 3) k nosiči (1) je jediným spojovacím stehem. Žalobce se ve vyjádření ohradil proti tomu, aby

se žadatel snažil Úřadu podsouvat nejasným popisem a nezřetelnými obrázky, co žalobce vyrábí a jaké znaky jeho výrobky nesou. Jelikož předmět určení nebyl dle mínění žalobce popsán a vyobrazen s takovou mírou jednoznačnosti a přesnosti, aby bylo možno odůvodněně rozhodnout, žalobce navrhnul, aby bylo řízení o určení zastaveno.

8. Dopisem Úřadu ze dne 10. 7. 2013 byl žadatel vyzván, aby odstranil rozpor mezi slovním popisem předmětu určení a vyobrazením a aby zodpověděl otázku, zda je předmět určení opatřen jedinými stehy (6), případně zda je opatřen i soustavou jiných stehů.
9. V podání ze dne 24. 8. 2013 žadatel uvedl, že nelze z fotografických podkladů pořízených na výstavě zachytit skutečnost o skrytých švech nebo se bránit zpochybnění velikosti mezer vazby podle fotografií. Proto žadatel navrhl ústní jednání, na kterém by předložil originální výrobek žalobce k objasnění všech nejasností.
10. Dopisem Úřadu ze dne 30. 9. 2013 byl žadatel upozorněn na to, že popis předmětu určení musí být připojený k následnému rozhodnutí o žádosti a je tedy nezbytné, aby vytýkané nejasnosti byly objasněny v písemné formě v popisu předmětu určení s tím, že výkres předmětu určení není nezbytný, pokud je předmět určení popsán tak, aby na základě tohoto popisu mohl Úřad rozhodnout.
11. V podání ze dne 3. 11. 2013 žadatel předložil upřesněný předmět určení a doplnil, že použil k vyobrazení předmětu určení přesnou kopii obrázku č. 5 z originálního fota. Velikosti propojovacích tunýlků (7) vzniklých na páse (3) příčném a na páse (2) podélném jsou dle názoru žadatele v rámci výrobních tolerancí, tedy v podstatě shodné. Žadatel rovněž uvedl, že předmět určení obsahuje i další pomocné svislé stehy skryté pod pásy (3) příčnými, které jsou užity pro zvýšení přesnosti umístění pásů (2) podélných tak, aby vznikla pravidelná čtvercová osnova pásů (2, 3), a upozornil, že pomocné stehy nejsou předmětem ochrany evropského patentu.
12. Dopisem Úřadu ze dne 19. 11. 2013 byla odpověď žadatele spolu s upraveným popisem a vyobrazením předmětu určení zaslána žalobci k vyjádření.
13. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 7. 1. 2014 setrval na názoru, že předmět určení nemůže být vymezen pouze fotografií, která znázorňuje určitý předmět pouze shora, když technické podrobnosti patentového nároku nemohou být z tohoto jediného pohledu na předmět určení patrné. Podle žalobce se tak vyobrazení předmětu určení dostává do rozporu s popisem předmětu určení, který přiznává existenci pomocných stehů, jež na vyobrazení předmětu určení nejsou vidět. Žalobce dále uvedl, že předmět určení je proveden přesně v intencích užitného vzoru CZ 15505 (dále jen „užitný vzor“), jehož majitelem je žalobce. Protože je tento užitný vzor uveden v evropském patentu ve stavu techniky, nemůže předmět určení podle logiky věci spadat do rozsahu ochrany uvedeného evropského patentu. Pokud jde o konkrétní technické znaky řešení podle evropského patentu, pak v případě předmětu určení podle jeho vyobrazení spojovací stehy (6) jsou mimo vertikální pásy (2) a slouží pouze k upevnění horizontálních pásů (3) k vestě. Rovněž mezera mezi pásy (2) podélnými a pásy (3) příčnými nemá podle žalobce v podstatě shodnou šířku, jako je šířka pásů (2, 3).
14. Dne 20. 3. 2015 rozhodl Úřad ve věci žádosti žadatele prvostupňovým rozhodnutím tak, že předmět určení podle připojeného popisu spadá podle ustanovení § 67 zákona o vynálezech do rozsahu evropského patentu, neboť vykazuje všechny podstatné znaky, uvedené v nezávislém patentovém nároku evropského patentu. Podle odůvodnění prvostupňového

rozhodnutí je popis předmětu určení doplněn vyobrazením, kterým je kopie fotografie určovaného výrobku vystaveného na Mezinárodní výstavě vojenské techniky IDET 2009 v Brně.

15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 22. 4. 2015 rozklad, v němž zejména uvedl, že rozhodnutí vydané orgánem prvního stupně je zčásti nepřezkoumatelné a vychází z nedostatečně přesných podkladů.
16. Napadeným rozhodnutím předseda Úřadu rozklad žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V záhlaví napadeného rozhodnutí žalovaný definoval prvostupňové rozhodnutí Úřadu jako rozhodnutí o určení, že předmět určení „Nosná provlékací křížová vazba umístěná na nosiči, kterým je vojenská vesta“ podle připojeného popisu a vyobrazení, spadá do rozsahu patentu CZ/EP 2197301 o názvu „Nosná provlékací křížová vazba“.
17. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že pro kladné rozhodnutí o určení je rozhodující, zda předmět určení obsahuje všechny podstatné znaky, nebo jejich technické ekvivalenty, definované v nezávislém patentovém nároku předmětného patentu. Vykazuje-li předmět určení i další znaky, neuniká tím z rozsahu ochrany.
18. Z porovnání předmětu určení s jediným patentovým nárokem evropského patentu pak žalovaný dovodil, že předmět určení všechny podstatné znaky obsažené v jediném patentovém nároku evropského patentu vykazuje a spadá tak do rozsahu jeho ochrany.
19. K argumentu rozkladu, že žadatel během řízení modifikoval popis předmětu určení tím, že připustil existenci skrytých pomocných stehů, které údajně snižují chyby sešití vzniklé lidským faktorem a které v původním popisu předmětu určení uvedeny nebyly, žalovaný uvedl, že podle obsahu správního spisu na případnou existenci další řady stehů, která nemusí být na fotografii předmětu určení patrna, protože předmět určení je na ní zachycen shora, poukázal žalobce. Žadatel proto do popisu předmětu určení zakomponoval část týkající se vysvětlení použití další řady „pomocných stehů“, která není na fotografii předmětu určení patrna. Postup žadatele proto nelze dle názoru žalovaného považovat za modifikaci původního popisu předmětu určení a výše uvedené vysvětlení nezpůsobuje rozpor mezi vyobrazením předmětu určení a jeho popisem, jenž by bylo možno pokládat za vadu řízení. Pokud se tedy týká argumentu rozkladu, podle kterého byla nesprávně posouzena existence „pomocných stehů“, žalovaný konstatoval, že „pomocný steh“ představuje toliko další přidaný znak, jehož důsledkem nemůže být únik z rozsahu ochrany vyplývajícího z jediného patentového nároku evropského patentu. Na tento další přidaný znak, který nemá ekvivalent mezi technickými znaky jediného patentového nároku, proto Článek 69 Úmluvy o udělování evropských patentů a Protokol o výkladu Článku 69, který je jeho nedílnou součástí, nelze aplikovat.
20. Námitku rozkladu, že pro určovací řízení bylo třeba dále předložit příčné řezy vyfotografovaným předmětem k tomu, aby veškeré technické podrobnosti byly v souladu s ustanovením § 20 vyhlášky č. 550/1990 Sb., odmítl žalovaný jako neopodstatněnou odmítnout, neboť neshledal nesoulad v postupu Úřadu v určovacím řízení s tímto ustanovením.
21. K tvrzení uvedenému v rozkladu, že orgán prvního stupně řízení v napadeném rozhodnutí nevyjasnil, co znamená v patentovém nároku užití pojmu „v podstatě“ v souvislosti s technickým znakem „mezera mezi pásy (2) podélnými i pásy (3) příčnými má v podstatě

shodnou šířku jako je šířka pásů (2, 3)“, žalovaný odkázal na vysvětlení žadatele, že formulací „v podstatě“ v souvislosti s mezerou mezi pásy (2, 3), byl myšlen rámec technické nepřesnosti prošíť stehů (6), a že tato dovolená nepřesnost je běžně ve výrobě stanovená tolerancí, která nesmí ovlivnit zamýšlenou funkci příslušného výrobku. K argumentu žalobce, že odměřením na fotografii předmětu určení bylo zjištěno, že rozdíl v šířkách mezer mezi pásy (2, 3) je větší než 25 %, žalovaný poznamenal, že dle vysvětlení žadatele nebylo v možnostech fotografa zajistit legálně pohledy na cizí vystavený výrobek. K tomu dále doplnil, že nebylo-li v možnostech fotografa zajistit potřebné osvětlení předmětu určení ani jeho správnou polohou pro fotografování, je důsledkem to, že zejména vzdálenosti mezi pruhy a šířky pruhů mohou být vzhledem k různým zvlněním fotografovaného předmětu určení na výsledné fotografii zkreslené. Odměřováním jednotlivých vzdáleností proto objektivně dle přesvědčení žalovaného nelze dojít k relevantním souměřitelným hodnotám. Žalovaný proto uzavřel, že z hlediska tohoto určovacího řízení je nutno primárně za přesný pokládat popis předmětu určení, oproti vyobrazení předmětu určení na fotografii, které je z právě uvedených důvodů v souvislosti s popisem předmětu určení v předmětném případě nutné pokládat pouze za orientační.

22. Pokud se jedná o rozkladovou námitku, že, při určovacím řízení předmět určení nemůže být vymezen kombinací pouze jediné fotografie a popisu, který žadatel během řízení modifikoval, žalovaný uvedl, že technické znaky, na jejichž podkladě bylo určovací řízení prováděno, jsou uvedeny v popisu předmětu určení, přičemž zkoumat soulad předmětu určení a žalobcem vyráběného výrobku není v kompetenci žalovaného.

III. Žaloba

23. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, v níž podrobně rozvedl dva důvody, pro které shledává napadené rozhodnutí nezákonným, a to:

1) Žalovaný rozhodoval o předmětu určení, který nebyl po technické stránce dostatečně přesně vymezen, a jeho nejednoznačnou interpretací se stal výsledek určovacího řízení zmatečným a nepřezkoumatelným.

2) Rozsah právní ochrany patentu CZ/EP 2197301 byl proveden neúplně, bez ohledu na obsah celého patentového spisu, a obecně užívaných pravidel pro výklad rozsahu právní ochrany patentu, takže rozhodnutí o určení dospělo k nespravedlivému a věcně nesprávnému závěru.

24. Žalobce zdůraznil, že předmět určení v žádosti nebyl jasně a jednoznačně vymezen ve vztahu k rozsahu evropského patentu ve smyslu § 67 zákona o vynálezech a § 20 odst. 2 prováděcí vyhlášky č. 550/1990 Sb. Poukázal i na Metodické pokyny Úřadu, kde se v ustanovení části G 1, článku 4.1.2.1 uvádí, že popis a výkresy předmětu určení (pouze jediného) musí být formulovány tak, aby umožňovaly srovnání s vynálezem, chráněným příslušným patentem, zejména pak s jeho patentovými nároky.
25. Žalobce tvrdil, že není jasné, jakými dokumenty byl předmět určení vymezen, uváděl, že předmět určení se během řízení měnil, a to i v rámci napadeného rozhodnutí, proto v současné době není jasné, k jakému předmětu určení se napadené rozhodnutí vztahuje.
26. Žalobce rovněž poukázal na nesoulad vyobrazení předmětu určení s jeho popisem a na nedostatečně podrobný popis předmětu určení. Žalobce stejně jako v jím podaném rozkladu uvedl, že není jasné, kolik spojovacích stehů pro pásy podélné a pásy příčné v případě předmětu určení se nachází, že na vyobrazení předmětu určení jsou spojovacími

stehy připevněny toliko pásy horizontální a nikoliv současně s nimi pásy vertikální, že pomocné stehy nejsou pomocné, ale jedná se o spojovací stehy, jimiž jsou připojeny samostatně pásy vertikální a že mezera mezi pásy podélnými a pásy příčnými nemá v podstatě shodnou šířku, jako je šířka pásů. Rozpor mezi vyobrazením předmětu určení a jeho popisem žalobce považuje za vadu řízení, neboť předmět určení nevyhovuje požadavkům uvedených v ustanovení § 20 vyhlášky č. 550/1990 Sb. a způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

27. Žalobce zmínil, že kromě evropského patentu zde existují další průmyslová práva, která jsou pro danou věc důležitá z toho důvodu, že předmětný evropský patent na ně přímo odkazuje. Jedná se o užitný vzor č. 15 505, který se od evropského patentu odlišuje pouze počtem stehů pro připojení vodorovných a svislých popruhů k vojenské vestě.
28. Žalobce shrnul, že byl žalovaným nesprávně posouzen obsah jednotlivých znaků předmětu určení a znaků evropského patentu. Nejasnosti vymezil v komentářích ke znaku 5, 7, 8 a 9 patentu a uvedl, že tyto znaky nejsou u předmětu určení naplněny.
29. Žalobce dále konstatoval, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně uplatňuje pravidla pro výklad rozsahu ochrany patentu resp. uplatňuje nedostatečně pouze jedno pravidlo obsažené v první větě § 12 zákona o vynálezech. Taktéž tvrdí, že Úřad vůbec neměl připustit kombinaci ne zcela zřejmé fotografie a změněného popisu předmětu určení. Pokud jde o grafickou podporu technických řešení, mělo by se dle názoru žalobce jednat pouze o výkres, a to pouze takový, který ve smyslu Metodických pokynů usnadní porovnání předmětu určení, jak je v žádosti popsán. Žalobce navrhuje, aby fotografie předmětu určení byla zcela z rámce předmětu určení vypuštěna, a to z důvodu nezřetelnosti znaků patentu a rozporů mezi fotografií a popisem předmětu určení.
30. Žalobce závěrem navrhl, aby městský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

31. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že žalobu považuje za nedůvodnou s tím, že žalobní námitky byly již předmětem řízení o rozkladu a byly beze zbytku vypořádány.
32. K námitce nejednoznačného vymezení předmětu určení žalovaný zopakoval, že v určovacím řízení je předmět určení nutno porovnat s předmětem patentu definovaným patentovými nároky, přičemž pro kladný určovací výrok musí předmět určení obsahovat všechny podstatné znaky nebo jejich technické ekvivalenty alespoň nezávislého patentového nároku. Žalovaný zdůraznil, že popis předmětu určení je nedílnou součástí prvostupňového rozhodnutí Úřadu a s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012 – 47 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2010, č. j. 2 As 83/2009 – 239 doplnil, že prvostupňové a druhostupňové rozhodnutí tvoří jeden celek. Žalovanému proto není jasné, v čem spatřuje žalobce kolísavost ve vymezení předmětu určení v napadeném rozhodnutí. Z obou rozhodnutí je dle názoru žalovaného zřejmé, že se znaky definovanými v nezávislém nároku evropského patentu byl porovnán popsán a vyobrazen předmět určení. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že předmět určení nebyl v původním popisu jasně vymezen a byl modifikován, v podrobnostech odkázal na stranu 13 napadeného rozhodnutí, kde tento argument žalobce vypořádal.

33. K námitce nesouladu vyobrazení předmětu určení a jeho popisu, jakož i námitce nedostatečně podrobnému popisu předmětu určení žalovaný citoval argumentaci uvedenou na straně 13 až 16 napadeného rozhodnutí, zejména pokud jde o existenci „pomocných stehů“ a užití pojmu „v podstatě“ v souvislosti s technickým znakem „mezera mezi pásy (2) podélnými i pásy (3) příčnými má v podstatě shodnou šířku jako je šířka pásů (2, 3)“.
34. K argumentu žalobce, že na vyobrazení, které je připojené k napadenému rozhodnutí, vyvolává spojovací steh dojem, že je proveden opakovaným průběžným rovným stehem, kterým by nebylo možné zachytit podélnou hranu spodního pásu, a nikoliv spojovacím stehem typu „entl“, tedy česky „závorka“, skutečně zasahujícím oba navzájem kolmé pásy jako je tomu v evropském patentu, žalovaný uvedl, že tato námitka nebyla ani v řízení před orgánem prvního stupně ani před žalovaným uplatněna.
35. K námitce existence dalších průmyslových práv, zejm. užitého vzoru č 15 505, žalovaný konstatoval, že předmětné řízení o žádosti o určení se netýkalo užitého vzoru č. 15 505, který je uveden jako stav techniky v porovnávaném evropském patentu, ale konkrétního předmětu určení, popsaného v žádosti o určení. Žalovaný ani orgán prvního stupně řízení touto argumentací žalobce nezabýval.
36. K námitce žalobce, že byl nesprávně posouzen obsah jednotlivých znaků předmětu určení a znaků evropského patentu a že existuje rozpor mezi vyobrazením a popisem předmětu určení, žalovaný zopakoval, že popis předmětu určení je doplněn vyobrazením, kterým je kopie fotografie určovaného výrobku vystaveného na Mezinárodní výstavě vojenské techniky IDET 2009 v Brně.
37. Určení, zda předmět určení spadá či nespadá do rozsahu ochrany konkrétního ochranného dokumentu, se provádí na základě k žádosti přiloženého popisu předmětu určení, popřípadě doplněného výkresem či fotografií. Výkres předmětu určení (fotografie) není dle názoru žalovaného nezbytný, pokud je předmět určení popsán tak, aby na základě tohoto popisu mohl Úřad rozhodnout. Pokud není v technických možnostech žadatele předložit detail vyobrazení, lze jej nahradit plným popisem. V podrobnostech žalovaný odkázal na strany 13 až 17 napadeného rozhodnutí, ze kterých citoval.
38. Žalovaný odmítl námitku žalobce, že v napadeném rozhodnutí nesprávně uplatňuje pravidla pro výklad rozsahu ochrany patentu resp. uplatňuje nedostatečně pouze jedno pravidlo obsažené v první větě § 12 zákona o vynálezech, a zopakoval svou argumentaci uvedenou na straně 16 až 18 napadeného rozhodnutí, kde svůj postup podrobně vysvětlil.
39. K námitce věcné nesprávnosti napadeného rozhodnutí, kdy žalobce žalovanému vytýkal, že vůbec neměl připustit kombinaci ne zcela zřejmé fotografie a změněného popisu předmětu určení, žalovaný konstatoval, že podklady potřebné k vydání rozhodnutí o žádosti o určení, tj. vyobrazení předmětu určení a popis předmětu určení, byly shledány v kvalitě vyhovující k tomu, aby bylo možné určit, že předmět určení v žádosti popsáný spadá do rozsahu ochrany vyplývajícího z evropského patentu. Mezi popisem předmětu určení a vyobrazením předmětu určení nebyl shledán žádný rozpor.
40. Závěrem žalovaný navrhl, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zjištěnými skutečnostmi a v souladu s příslušnými právními předpisy.

V. Jednání

41. Při jednání konaném dne 20. 11. 2019 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
42. Žalobce odkázal na obsah žaloby, základní žalobní body stručně shrnul a vyzdvihl, že napadené rozhodnutí je nesrozumitelné a nepřezkoumatelné.
43. Žalovaný odkázal na obsah vyjádření k žalobě a zopakoval, že slovním popisem chybně vymezený a definovaný předmět určení jde k tíži žadatele o určení. Žalovaný dále uvedl, že v daném případě vycházel především z žadatelem předloženého popisu; vyobrazení použil pouze podpůrně. Pokud by se vyobrazení zásadně lišilo od slovního popisu, nemohlo by být správním orgánem akceptováno.
44. Osoba zúčastněná na řízení se ve věci písemně nevyjádřila. Při ústním jednání uvedla, že se připojuje ke stanovisku a k argumentaci žalovaného, napadené rozhodnutí považuje za správné a v souladu se zákonem. Zdůraznila, že k definici předmětu určení má být použit jak slovní popis tak i jeho vyobrazení, které se použije k výkladu patentových nároků. Dále upozornila na teorii ekvivalentů, která se aplikuje, pokud předmět určení neobsahuje některý ze znaků nezávislého patentového nároku.
45. K aplikaci teorie ekvivalentu žalobce doplnil, že v daném případě správní orgán teorii ekvivalentu nepoužil, v napadeném ani prvostupňovém rozhodnutí o ní není zmínka a proto argumentace osoby zúčastněné na řízení je pro posouzení věci irelevantní.
46. Návrhy na provedení důkazů označené žalobcem v žalobě městský soud pro nadbytečnost zamítl, neboť se jedná o listiny, které jsou součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vychází a jehož obsah s ohledem na právní názor soudu k rozhodnutí věci zcela postačoval.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

47. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
48. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
49. Podle článku 2 odst. 2 Evropské patentové úmluvy má evropský patent v každém smluvním státě, pro který je udělen, stejný účinek a podléhá stejnému režimu jako národní patent udělený v tomto státě, nestanoví-li tato úmluva jinak.
50. Podle § 67 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, na žádost toho, kdo osvědčí právní zájem, Úřad určí, zda předmět v žádosti popsany spadá do rozsahu ochrany určitého patentu na vynález.
51. Podle § 12 zákona o vynálezech rozsah ochrany vyplývající z patentu nebo z přihlášky vynálezu je vymezen zněním patentových nároků. K výkladu patentových nároků se použije i popis a výkresy.
52. Obdobně podle článku 69 odst. 1 Evropské patentové úmluvy rozsah ochrany plynoucí z evropského patentu nebo z evropské patentové přihlášky je vymezen patentovými nároky. K výkladu patentových nároků se však použije i popis a výkresy.

53. Podle Protokolu o výkladu článku 69 Evropské patentové úmluvy, článek 2, se pro účely vymezení rozsahu ochrany vyplývající z evropského patentu přihlídně ke každému prvku, který je ekvivalentem prvku uvedeného v patentových nárocích.
54. Podle § 20 vyhlášky č. 550/1990 Sb., o řízení ve věcech vynálezů a průmyslových vzorů, ve znění vyhlášky pozdějších předpisů (1) Žádost o určení, zda určitý předmět spadá či nespadá do rozsahu určitého patentu, podává se u Úřadu písemně ve dvou vyhotoveních. (2) V žádosti je třeba osvědčit právní zájem na určení, uvést potřebné údaje a připojit podklady potřebné k vydání rozhodnutí. Podklady se předkládají ve čtyřech vyhotoveních. (3) Úřad vyzve účastníky řízení, aby se k žádosti vyjádřili, a je-li třeba, předložili potřebné podklady. Nevyjádří-li se ve stanovené lhůtě, není to na překážku rozhodnutí o žádosti.
55. Evropský patent CZ/EP 2197301 s právem přednosti ode dne 8. 10. 2007, s nímž je porovnáván předmět určení, byl dne 27. 4. 2011 udělen s jedním patentovým nárokem tohoto znění:

„1. Nosná provlékáací křížová vazba, zahrnující nejméně dva rovnoběžné pásy (2) podélné a nejméně dva rovnoběžné pásy (3) příčné, které jsou vůči sobě uloženy v jedné rovině, nejčastěji kolmo tak, že se částečně překrývají a jsou spojovacími stehy (6) připevněny k nosiči (1) a mezi spojovacími stehy (6) vznikají propojovací tunýlky (7), vyznačující se tím, že spojovací stehy (6) jsou uspořádány v místech překrývajících se pásů (2, 3) v linii boků spodního překrytého pásu (2) tak, že zachycují jak pás (2) podélný, tak i pás (3) příčný a oba překrývající se pásy (2, 3) jsou připevněny k nosiči (1), přičemž mezera mezi pásy (2) podélnými i pásy (3) příčnými má v podstatě shodnou šířku jako je šířka pásů (2, 3).“

56. Předmětem určení podle popisu a vyobrazení předložených žadatelem po úpravě ze dne 3. 11. 2013 je „Nosná provlékáací křížová vazba umístěná na nosiči, kterým je vojenská vesta“. Popis předmětu určení byl žadatelem vymezen následovně:

„Určovaný výrobek zahrnuje nejméně dva rovnoběžné pásy (2) podélné a nejméně dva rovnoběžné pásy (3) příčné, které jsou vůči sobě uloženy v jedné rovině, nejčastěji kolmo tak, že se částečně překrývají a jsou spojovacími stehy (6) připevněny k nosiči (1), kterým je vojenská vesta. Mezi spojovacími stehy (6) vznikají propojovací tunýlky (7). Spojovací stehy (6) jsou uspořádány v místech překrývajících se pásů (2, 3) v linii boků spodního překrytého pásu (2) tak, že zachycují jak pás (2) podélný, tak i pás (3) příčný a oba překrývající se pásy (2, 3) jsou připevněny k nosiči (1). Mezera mezi pásy (2) podélnými i pásy (3) příčnými má v podstatě, v rámci technické nepřesností prošití stehů (6), shodnou šířku jako je šířka pásů (2 a 3). Vyplývá to jak z proměření fotografie určovaného výrobku, tak dle skutečného výrobku – vojenské vesty, kterou si navrhovatel od majitele určovaného výrobku zajistil. Jsou tak splněny všechny podmínky prvků uvedených v hlavním patentovém nároku.

Snížení nepřesností při prošití stehů (6) a tím i vytvoření mezer mezi pásy (2, 3) nosné provlékáací křížové vazby při upevňování k nosiči (1) je z části eliminováno užitím skrytých stehů, které snižují chyby sešití vzniklé lidským faktorem. V případě určovaného výrobku je užito pomocného prošití pásů (2) podélných, souvislým stehem vedeným rovnoběžně s osou pásů (3) příčných, které tento pomocný steh zakrývají. Jelikož tento steh je pouze pomocný a upevnění pásů (2) podélných lze provést i stehem bodovým, čárkovým nebo ve tvaru psaníčka (psaníčkové prošití je užíváno u výrobků navrhovatele určení), nebo pomocí nýtu případně i dalšími prostředky, nebylo toto pomocné upevnění v řešení patentu chráněno a to ani ve vedlejší nároku. Pomocné upevnění slouží

k zvýšení přesnosti rozvržení a upevnění pásů (2, 3). Jakákoli varianta pomocného upevnění, jde proto nad rámec ochrany patentu a je lhostejné, zda je užita či ne.“

57. Dne 20. 3. 2015 rozhodl Úřad ve věci žádosti žadatele prvostupňovým rozhodnutím tak, že „předmět určení „Nosná provlékací křížová vazba umístěná na nosiči, kterým je vojenská vesta“ podle připojeného popisu spadá podle ustanovení § 67 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, do rozsahu evropského patentu CZ/EP 2197301.“ Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je tedy předmět určení definován pouze odkazem na jeho popis, připojený žadatelem k žádosti. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí pak Úřad konstatoval, že „popis předmětu určení je doplněn vyobrazením, kterým je kopie fotografie určovaného výrobku vystaveného na Mezinárodní výstavě vojenské techniky IDET 2009 v Brně“ a uzavřel, že „z porovnání popsaneého a vyobrazeného předmětu určení se znaky definovanými v nezávislém nároku evropského patentu“ je zřejmé, že předmět určení obsahuje všechny znaky definované v nezávislém nároku evropského patentu. Podle Úřadu předmět určení vykazuje všechny znaky uvedené v úvodní části jediného nezávislého nároku evropského patentu, přičemž „tyto znaky jsou jednoznačně zřejmé i z přiloženého vyobrazení předmětu určení.“ Tudíž dle odůvodnění prvostupňového rozhodnutí „nejen z popisu, ale i z přiloženého vyobrazení předmětu určení je zřejmé, že předmět určení obsahuje dva rovnoběžné pásy (2) podélné a dva rovnoběžné pásy (3) příčné, které jsou vůči sobě uloženy v jedné rovině, kolmo tak, že se částečně překrývají, přičemž mezera mezi dvěma pásy (2) podélnými i dvěma pásy (3) příčnými má shodnou šířku jako je šířka pásů (2 a 3).“ Současně ovšem v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí Úřad konstatoval, že „jelikož předmět určení dle připojeného popisu výrobku vykazuje všechny podstatné znaky, uvedené v nezávislém patentovém nároku evropského patentu“, spadá tak do rozsahu ochrany tohoto patentu.
58. V záhlaví napadeného rozhodnutí pak žalovaný definoval prvostupňové rozhodnutí Úřadu jako rozhodnutí o určení, že předmět určení „Nosná provlékací křížová vazba umístěná na nosiči, kterým je vojenská vesta“ podle připojeného popisu a vyobrazení, spadá do rozsahu patentu CZ/EP 2197301 o názvu „Nosná provlékací křížová vazba“.
59. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že „předmětem určení podle popisu a vyobrazení předložených žadatelem o určení je nosná provlékací křížová vazba umístěná na nosiči, kterým je vojenská vesta.“
60. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že účelem určovacího řízení je pouze interpretace rozsahu ochrany chráněného řešení ve vztahu ke konkrétnímu, v žádosti popsánému předmětu určení, který údajně porušuje práva vyplývající z tohoto chráněného řešení, a nikoli jejich vzájemné posouzení h hlediska novosti či z hlediska výsledků vynálezecké činnosti. Smyslem určovacího řízení je posouzení otázky, zda předmět určení, tak jak jej žadatel popsal v žádosti o určení, spadá či nespadá do rozsahu předmětného patentu.
61. Předpokladem posouzení otázky, zda předmět určení spadá či nespadá do rozsahu předmětného patentu, je tedy v první řadě konkrétní, jednoznačně a určitě specifikovaný předmět určení.
62. Nejvyšší správní soud se v minulosti opakovaně zabýval otázkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost. Jde přitom o vadu rozhodnutí správního orgánu natolik závažnou, že k ní soud přihlíží z úřední povinnosti, neboť nepřezkoumatelnost zpravidla brání věcnému přezkumu a posouzení žalobních námitek

(srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, publ. pod č. 2288/2011 Sb. NSS).

63. Za nesrozumitelné je dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nutno považovat rozhodnutí správního orgánu, jehož výrok je vnitřně rozporný a u něhož existuje rozpor mezi výrokem a jeho odůvodněním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2005, č. j. 3 Ads 21/2004-55). Výrok rozhodnutí je výrazem vlastního autoritativního rozhodnutí správního orgánu o právu nebo povinnosti v otázce, která je předmětem správního řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2015, č. j. 8 As 141/2012-57, publ. pod č. 3268/2015 Sb. NSS). Pouze výrokem lze autoritativně přiznat práva a uložit povinnosti a pouze výrok může nabýt právní moci a být vynucen správní exekucí (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 8 As 54/2010-85). Z tohoto důvodu je řádně formulovaný výrok nezastupitelnou částí rozhodnutí a na jeho přesnost je třeba klást zvýšené požadavky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013-23).
64. Správní řád nevylučuje, aby správní orgán v řízení o řádném opravném prostředku doplňoval prvostupňové rozhodnutí o další úvahy, či vyjasňoval již zjištěný skutkový stav obstaráním dalších důkazů. Jak plyne z § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, odvolací orgán je oprávněn prvostupňové rozhodnutí doplňovat o další důvody, či je změnit, a to jak co do odůvodnění, tak do výroku. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek; proto může odvolací či rozkladový orgán nahradit část odůvodnění orgánu prvního stupně vlastní úvahou a korigovat tak určitá dílčí „argumentační zaškokbrtnutí“ podřízeného správního orgánu v případě, kdy prvostupňové rozhodnutí potvrzuje (srov. např. rozsudek ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012 -47).
65. V daném případě podle výroku prvostupňového rozhodnutí je předmět určení definován podle připojeného popisu, avšak podle odůvodnění téhož rozhodnutí popis předmětu určení je doplněn vyobrazením, přičemž skutkový závěr i právní hodnocení vyplývá až z porovnání popsaného a vyobrazeného předmětu určení se znaky definovanými v nezávislém nároku evropského patentu. Tato nesrozumitelnost nebyla odstraněna ani napadeným rozhodnutím, které naopak v záhlaví definovalo předmět určení v prvostupňovém řízení podle připojeného popisu a vyobrazení, avšak výrok prvostupňového rozhodnutí zůstal nezměněn.
66. Důvodem vnitřní rozpornosti napadeného rozhodnutí i rozhodnutí Úřadu tak je skutečnost, že výrok rozhodnutí co do vymezení předmětu určení nekoresponduje s odůvodněním.
67. V posuzovaném případě je pak popis předmětu určení včetně vyobrazení předmětu určení nedílnou součástí prvostupňového rozhodnutí Úřadu, přičemž jak popis, tak vyobrazení předmětu určení jsou vyhotoveny na jedné (společné) listině. Nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí je tak o to markantnější.
68. Soud rovněž poukazuje na skutečnost, že již v dopise ze dne 10. 7. 2013 Úřad upozornil žadatele, že žádost vykazuje vady, pro které nelze pokračovat v řízení, neboť „*připojený popis předmětu určení není v souladu s vyobrazením předmětu určení*“. Dále konstatoval, že „*z měření vznikají pochybnosti, zda mají propojovací tunýlky (7) vzniklé na pásu (3) skutečně stejnou velikost jako propojovací tunýlky (7) vzniklé na pásu (2) a zda mezera mezi pásy (2) i*

pásky (3) má v podstatě shodnou šířku jako je šířka pásů (2, 3). Předložený popis předmětu určení je tudíž rozporný s jeho vyobrazením a nemůže být podkladem rozhodnutí. K vyobrazení předmětu určení byl žadatelem použit výsek obrázku č. 5 přiloženého k žádosti.

69. K vyobrazení předmětu určení přiloženého k podání žadatele ze dne 3. 11. 2013, ve kterém žadatel předmět určení k výzvě Úřadu upřesnil, byla dle prohlášení žadatele „*použita přesná kopie obrazu č. 5 z originálního foto*“. Toto vyobrazení předmětu určení po úpravě, tj. „*upřesněné vyobrazení*“, v sobě zahrnuje i vyobrazení předmětu určení (výsek obrázku č. 5 přiloženého k žádosti), které bylo žadatelem použito coby původní příloha k žádosti. Pokud jde o předmětný výsek obrázku č. 5, jsou obě vyobrazení (před úpravou i po úpravě) shodná.
70. V přípise ze dne 24. 8. 2013 žadatel požádal Úřad o „*svolání ústního jednání, na kterém dojde k objasnění uvedených nejasností na základě předložení a posouzení originálního výrobku možného porušovatele (žalobce – poznámka soudu) přímo před Vaší komisí. Že jde o originální výrobek možného porušovatele, prokážeme.*“ Je tedy nepochybné, že žadatel měl k dispozici originální výrobek žalobce představující předmět určení, což deklaroval i Úřad, který ve svém podání ze dne 30. 9. 2013 adresovaném žadateli konstatoval, že „*z Vašeho vyjádření Úřadu doručeného dne 03. 09. 2013 je zřejmé, že máte předmětnou vestu k dispozici.*“ To ostatně prohlásil i sám žadatel v upraveném popisu předmětu určení, kde výslovně uvedl „*Vyplývá to jak z proměření fotografie určovaného výrobku, tak dle skutečného výrobku – vojenské vesty, kterou si navrhovatel od majitele určovaného výrobku zajistil.*“
71. Přestože Úřad žadateli v dopise z 30. 9. 2013 oznámil, že „*pokud není ve Vašich technických možnostech předložit v popisu předmětu určení odpovídající detail obr. 4 uvedený jako obr. 5, je možné jej nahradit plným popisem*“, připojil žadatel ke svému podání opětovně zcela totožný obrázek č. 5.
72. Z prvostupňového rozhodnutí Úřadu ani z napadeného rozhodnutí pak nevyplývá, z jakého důvodu správní orgán v podstatě totožné vyobrazení předmětu určení, tj. totožný výsek obrázku č. 5 přiloženého k žádosti, „po úpravě“ akceptoval, když ohledně totožného vyobrazení vyrozuměl ve výzvě ze dne 10. 7. 2013 žadatele, že žádost vykazuje vady, pro které nelze pokračovat v řízení, neboť „*připojený popis předmětu určení není v souladu s vyobrazením předmětu určení*“.
73. Nesrozumitelný je rovněž závěr žalovaného v souvislosti s posouzením, zda předmět určení obsahuje všechny podstatné znaky nebo jejich technické ekvivalenty, definované v nezávislém nároku na ochranu evropského patentu, kdy (Úřad) konstatoval, že „*ne všechny spojovací stehy pásů (2 a 3) jsou spojovacími stehy (6). Na přiloženém vyobrazení předmětu určení jsou spojovací stehy (6) označeny, přičemž nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že je zřejmé, že tyto spojovací stehy (6) jsou mimo podélné pásy (2) a slouží pouze k upevnění příčných pásů (3). Je nutno tedy vycházet z popisu předmětu určení, kde je uspořádání spojovacích stehů (6) jednoznačně uvedeno.*“ V prvostupňovém ani v napadeném rozhodnutí nelze vysledovat úvahu, na základě které správní orgán k uvedenému závěru dospěl ani není zcela zřejmé, jaké konkrétní kategorie spojovacích stehů měl na mysli.
74. Pokud jde o nepřesnost a nejednoznačnou interpretaci předmětu určení, žalobce rovněž namítal, že odměřením příčného pásu nad číslicí „1“ a mezery mezi horizontálními pásy pod číslicí „7“ na přiloženém vyobrazení předmětu určení vzniká rozdíl větší než 25% a položil otázku, co znamená slovo „v podstatě“. V reakci na tuto žalobcovu námitku Úřad dovodil v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, že „*nejen z popisu, ale i z přiloženého*

vyobrazení předmětu určení je zřejmé, že předmět určení obsahuje dva rovnoběžné pásy (2) podélné a dva rovnoběžné pásy (3) příčné, které jsou vůči sobě uloženy v jedné rovině, kolmo tak, že se částečně překrývají, přičemž mezera mezi dvěma pásy (2) podélnými a dvěma pásy (3) příčnými má shodnou šířku jako je šířka pásů (2 a 3)“. V prvostupňovém rozhodnutí pak Úřad poukázal na zjištění, že nebylo v možnostech fotografa zajistit legálně pohledy na cizí vystavený výrobek. V napadeném rozhodnutí pak žalovaný doplnil, že „*nebylo-li v možnostech fotografa zajistit potřebné osvětlení předmětu určení ani jeho správnou polohou pro fotografování, je důsledkem to, že zejména vzdálenosti mezi pruhy a šířky pruhů mohou být vzhledem k různým zvlněním fotografovaného předmětu určení na výsledné fotografii zkreslené. Odměrováním jednotlivých vzdáleností proto objektivně nelze dojít k relevantním souměřitelným hodnotám.*“ Žalovaný na základě výše uvedeného konstatoval, že „*z hlediska tohoto určovacího řízení je proto nutno primárně za přesný pokládat popis předmětu určení, oproti vyobrazení předmětu určení na fotografii, které je z výše uvedených důvodů v souvislosti s popisem předmětu určení v předmětném případě nutné pokládat pouze za orientační.*“ Tento závěr, k němuž žalovaný dospěl, se však míjí s obsahem správního spisu, ve kterém je hned na několika místech uvedeno, že žadatel měl k dispozici určovaný výrobek, což znamená, že neexistovala překážka, aby poskytl vyobrazení předmětu určení v odpovídajícím rozlišení a kvalitě. Z přesného a jednoznačného vyobrazení předmětu určení odpovídající fotodokumentací či výkresem by rovněž muselo být seznatelné, kolik spojovacích stehů pro pásy podélné a pásy příčné se v předmětu určení nachází a zda na vyobrazení předmětu určení jsou spojovacími stehy připevněny toliko pásy horizontální či současně s nimi i pásy vertikální.

75. K argumentu žalovaného ohledně nevypořádané námitky žalobce týkající se spojovacího stehu, jenž na vyobrazení, které je připojené k prvostupňovému rozhodnutí, vyvolává dojem, že je proveden opakovaným průběžným rovným stehem, kterým by nebylo možné zachytit podélnou hranu spodního pásu, a nikoliv spojovacím stehem typu „entl“, tedy česky „závorka“, skutečně zasahujícím oba navzájem kolmé pásy jako je tomu v evropském patentu, soud připomíná, že uvedená námitka byla žalobcem formulována na straně 7 rozkladu, kde žalobce upozornil, že podle evropského patentu stehy typu „entl“ tedy česky „závorka“ zasahují oba navzájem kolmé pásy, kdežto vyobrazení připojené k prvostupňovému rozhodnutí vyvolává v tomto smyslu odlišný dojem.
76. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že vzhledem k nejednoznačné specifikaci předmětu určení ze strany žadatele, kdy slovní popis předmětu určení je v rozporu s jeho vyobrazením připojeným k žádosti, nelze s určitostí a spolehlivostí definovat jednotlivé znaky předmětu určení, tím méně pak posoudit, zda předmět určení vykazuje všechny podstatné znaky nebo jejich technické ekvivalenty, definované v jediném nezávislém patentovém nároku evropského patentu či nikoli. Soud se proto zbývajících žalobními námitkami směřujícími k hodnocení úplnosti shody podstatných znaků předmětu určení a patentového nároku evropského patentu nezabýval.

VII. Závěr a náklady řízení

77. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem a citovaným zákonným ustanovením soudu nezbylo než napadené rozhodnutí rozsudkem pro shora vytčené vady řízení zrušit (§ 76 odst. 1 písm. a), b), § 78 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

78. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalobce, proto soud uložil žalovanému povinnost uhradit mu náklady řízení. Náklady řízení sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z odměny za zastoupení advokátem, jež náleží za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, účast na jednání) ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Dále k nákladům řízení náleží i 3 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, proto mu soud přiznal též částku odpovídající výši 21 % DPH z vyčíslené odměny za zastoupení, kterou je povinen jako plátce odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., tj. 2 142 Kč. Celkem tvoří náklady řízení částku ve výši 15 342 Kč. Soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám jeho zástupce.
79. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. listopadu 2019

JUDr. Naděžda Řeháková
předsedkyně senátu